

امکان‌سنجی غنی‌سازی بستنی با پودر کدو حلوایی و بررسی خصوصیات کیفی آن

مرضیه عاشور محمدی، سید حسین حسینی قابوس*

۱- دانش‌آموخته کارشناسی ارشد گروه علوم و مهندسی صنایع غذایی، واحد آزادشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، آزادشهر، ایران

۲- استادیار مرکز تحقیقات صنایع غذایی شرق گلستان، واحد آزادشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، آزادشهر، ایران.

تاریخ پذیرش: ۹۶/۰۵/۰۳

تاریخ دریافت: ۹۵/۰۸/۱۴

چکیده

در این پژوهش جهت غنی‌سازی بستنی از پودر کدو حلوایی در سه سطح ۱۰، ۲۰ و ۳۰ درصد استفاده شد. نمونه‌ها از نظر ویسکوزیته ظاهری، بتاکاروتن، چربی، ماده خشک، پروتئین و آزمون چشایی مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتایج حاکی از آن بود که سرعت ذوب شدن بستنی‌های حاوی پودر کدو حلوایی به طور معنی‌داری کاهش یافت ($p < 0/05$). بیش‌ترین زمان ذوب شدن مربوط به تیمار شاهد بود. طبق یافته‌های بدست آمده مشخص گردید که غنی‌سازی بستنی با پودر کدو حلوایی سبب افزایش قابل ملاحظه‌ای در میزان ویسکوزیته تیمارها شد. نتایج اندازه‌گیری پروتئین نشان داد با افزایش مقدار پودر کدو حلوایی در نمونه‌های مختلف بستنی، مقدار این پارامتر افزایش می‌یابد ($p > 0/05$). مقدار چربی در نمونه شاهد برابر ۲/۱۹ درصد بود که در نمونه حاوی ۳۰ درصد پودر کدو حلوایی به ۲/۷۵ درصد افزایش یافت. در آزمون بتاکاروتن با افزایش مقدار پودر کدو حلوایی به ترتیب از ۱۰ تا ۳۰٪، میزان بتاکاروتن از ۰/۹۶۰۵ به ۱/۹۸۴ میکروگرم در گرم افزایش یافت. با توجه به نتایج آزمون چشایی بهینه‌سازی فرمولاسیون بستنی با ۲۰ درصد پودر کدو حلوایی امری کاربردی و مفید در تولید محصولی فراسودمند با خواص سلامت بخش می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: بستنی، خصوصیات فیزیکوشیمیایی، سرعت ذوب، ویسکوزیته

۱- مقدمه

کدو حلوائی، با نام علمی Cucurbita pepo از خانواده Cucurbitaceae می‌باشد. ارزش غذایی کدو حلوائی بالا بوده و دارای ۲ تا ۱۰ میلی‌گرم در هر ۱۰۰ گرم ویتامین C و ۱۰-۹ میلی‌گرم در هر ۱۰۰ گرم ویتامین E می‌باشد (۳-۱). این محصول همچنین حاوی مقادیر بالایی از ویتامین B6، K، تیامین، ریبوفلاوین و مواد معدنی نظیر پتاسیم، فسفر، منیزیم، آهن و سلنیوم می‌باشد (۱ و ۳-۵). از پالپ کدو حلوائی برای تهیه فرآورده‌های غذایی مانند ژله، سوپ و پوره استفاده می‌گردد (۶ و ۷). بستنی آمیخته منجمدی از ترکیب اجزاء شیر، مواد شیرین‌کننده، پایدارکننده، امولسیفایر و مواد مولد عطر و طعم می‌باشد. ماده اولیه بستنی شیر و شکر است که دست آخر با شکلات، قهوه و میوه، طعم‌دار می‌شود. شیر به عنوان ماده اصلی تشکیل‌دهنده بستنی، فواید بسیاری دارد. ترکیبات عمده‌ی شیر را آب، چربی، پروتئین، لاکتوز، ویتامین و مواد معدنی تشکیل می‌دهد (۸). بستنی یک منبع عالی انرژی است و یک خوراکی مناسب و مطلوب برای رشد کودکان و افرادی که نیاز به افزایش وزن دارند محسوب می‌شود (۸). کیفیت بستنی وابسته به اجزاء مورد استفاده در ترکیب آن می‌باشد. اخیراً از پوره میوه‌جات جهت غنی‌سازی بستنی استفاده می‌شود. به صورت کلی غنی‌سازی عبارت است از افزودن یک یا چند ماده مغذی ضروری به مواد غذایی در سطوحی بالاتر از آنچه که به‌طور طبیعی در آن غذا ممکن است وجود داشته یا نداشته باشد، به منظور پیشگیری و اصلاح کمبود ناشی از آن مواد مغذی که در کل جامعه و یا گروه‌های خاصی از جمعیت وجود دارد (۹ و ۱۰). استفاده از این ترکیبات در جهت ایجاد تنوع، افزایش محتوای آنتی‌اکسیدانی، بهبود خواص چشایی و کاهش چربی و در نتیجه تولید محصولی با ارزش تغذیه‌ای بالاتر و واجد اثرات سلامت بخش مطرح می‌باشد (۹ و ۱۰). کارامن و همکاران (۲۰۱۴) به بررسی خواص فیزیوشیمیایی و چشایی بستنی مبتنی بر خرما و برای بدست آوردن فرمول بهینه پرداختند.

آن‌ها در این مطالعه از درصد‌های مختلف (۸، ۱۶، ۲۴، ۳۲ و ۴۰٪) پوره خرما در ترکیب بستنی استفاده کرده و برخی خواص فیزیوشیمیایی از جمله ماده خشک، خاکستر، pH، پروتئین، قند، چربی و برخی از خصوصیات بافتی از جمله سختی و چسبندگی را مورد بررسی قرار دادند. آن‌ها به این نتیجه رسیدند که افزایش پوره خرما منجر به کاهش در محتوای خاکستر، پروتئین، چربی و گرانیروی آمیخته بستنی شده و با افزایش پوره خرما محتوای قند کل، فروکتوز و گلوکز افزایش می‌یابد و همچنین بافت و خواص ذوب آن کاهش یافت (۸). مصطفی و همکاران (۲۰۰۵) به بررسی اصلاح ویژگی‌های بستنی با افزودن هلو و شیرین‌کننده‌های غیر مغذی پرداختند. این مطالعه نشان داد تغییرات قابل توجهی در خصوصیات فیزیکی و شیمیایی و پارامترهای چشایی در نمونه بستنی با ۴۰٪ هلو و ۱۵٪ شیرین‌کننده غیر مغذی یا ۴۲٪ هلو و ۱۶٪ شیرین‌کننده غیر مغذی یا ۴۴٪ هلو و ۱۵٪ ساکاروز پیدا شد به این صورت که رطوبت، مواد جامد کل، خاکستر، pH و اسیدیته بیشتر از لاکتوز، چربی و سوکورز تحت تاثیر بوده و همچنین باعث کاهش افت صفات ظاهری، رنگ و مزه شده است (۱۱). هوانگ و همکاران (۲۰۰۹) تاثیر آب انگور بر روی خواص رئولوژیکی و آنتی‌اکسیدانی بستنی را مورد بررسی قرار دادند. آب انگور شاخص‌های وزن مخصوص، pH، نقطه ذوب، استحکام و مقدار آب را در بستنی کاهش داد اما باعث افزایش ویسکوزیته، زردی و بی‌ثباتی چربی گردید (۱۲). بررسی منابع منتشر شده حاکی از این است که تاکنون خصوصیات بستنی غنی شده با پودر کدو حلوائی بررسی نشده است. لذا در این پژوهش پودر کدو حلوائی در سه سطح ۱۰، ۲۰ و ۳۰ درصد در فرمولاسیون بستنی استفاده و ویژگی‌های فیزیوشیمیایی و چشایی محصولات تهیه شده بررسی گردید.

۲- مواد و روش‌ها

۲-۱- مواد اولیه در تولید بستنی

مواد اولیه مورد استفاده در تولید بستنی در این پژوهش آلیش، گلستان، وانیل، شکر، امولسیفایر، دکستروز مایع و خامه از فروشگاه محلی تهیه شد. شامل شیر استریلیزه و هموژنیزه (۱/۵ درصد چربی، شرکت

۲-۲- مواد شیمیایی

لیست برخی از مواد شیمیایی مورد استفاده در این پژوهش در جدول ۱ گزارش شده است.

جدول ۱- لیست مواد شیمیایی مورد استفاده در این پژوهش

نام تجاری	کشور سازنده	ماده شیمیایی
مرک	آلمان	پترولیوم اتر
مرک	آلمان	اسید کلریدریک، سولفوریک، بوریک
مرک	آلمان	کاتالیزورهای کجگلدال
مرک	آلمان	سولفات سدیم بدون آب

۲-۳- دستگاهها

در طی انجام این پژوهش دستگاههای مختلفی برای اندازه گیری ویژگی های مورد نظر، بکار گرفته شدند که در جدول ۲ آورده شده است.

جدول ۲- دستگاههای مورد استفاده در این پژوهش

ردیف	نام دستگاه	شرکت سازنده	کشور	مدل
۱	آون	ممرت ^۲	آلمان	800
۲	ترازو با دقت ۰/۰۰۱	سارتوریوس ^۳	آلمان	S313TE
۳	ویسکومتر	بروکفیلد ^۴	آمریکا	DVII
۴	کجگلدال	پکوفود	ایران	
۵	اسپکتروفتومتر	سیسل		

² Memert

³ Sartorius – TE313S

⁴ Brookfield - DVII

۲-۴- تهیه پودر کدو حلوائی

به منظور تهیه پودر کدو حلوائی ابتدا کدو حلوائی به خوبی شسته و بخش‌های صدمه دیده و نامناسب آن جدا گردیده و پوست‌گیری شد. سپس تخم کدو به همراه فیبرهای داخلی جدا گردید. گوشت کدوی حلوائی به قطعات ۴ تا ۵ سانتیمتری برش داده شد (۳ و ۱۳). سپس قطعات رنده شده و داخل یک استوانه پلاستیکی مشبک مجهز به همزن قرار گرفت. از خشک‌کن مایکروویو تحت خلاء (سامسونگ، کره) برای خشک کردن استفاده شد. سپس قطعات خشک شده بوسیله آسیاب پودر و نهایتاً از الک با اندازه مش ۵۰ مناسب عبور داده شد (۱۴).

۲-۵- تهیه بستنی

فرمولاسیون بستنی شامل افزودن سطوح ۱۰، ۲۰ و ۳۰٪ از پودر کدو حلوائی به نمونه شاهد بود. نمونه شاهد بستنی دارای آب ۶۳/۵٪، شیر خشک ۹٪، شکر ۱۵٪، دکستروز ۳٪، روغن ۸٪، ترکیب پایدارکننده/امولسیفایر ۰/۴٪ و وانیل ۰/۲٪ به عنوان طعم دهنده بود. برای تهیه نمونه‌ها مقدار مورد نیاز از هر کدام از مواد اولیه به روش موازنه جرم محاسبه و توزین شدند. اجزاء جامد فرمول شیر خشک، شکر، دکستروز، پودر کدو حلوائی و پایدارکننده به مدت ۲ دقیقه آمیخته شدند. آمیخته آماده شده تا رسیدن به دمای ۴۰ درجه سانتی‌گراد حرارت داده شد و سپس سایر مواد به آهستگی به آمیخته اضافه شد این آمیخته توسط هم‌زن‌ایزر به مدت ۵ دقیقه با سرعت ۵۰۰۰ rpm آمیخته و در دمای ۸۵ °C به مدت ۵ دقیقه به‌طور غیر مستقیم پاستوریزه و بلافاصله با آمیخته یخ و نمک دمای آن به ۴°C رسانده شد (۱۵). سپس وانیل به آمیخته اضافه شده و به مدت ۴ ساعت در دمای ۴°C قرار داده شد. سپس آمیخته بستنی در دستگاه بستنی‌ساز به مدت ۲۰ دقیقه منجمد گردید و در ظروف پلاستیکی کوچک بسته‌بندی و کدگذاری و جهت انجام آزمون‌ها در فریزر ۱۸- قرار داده شد (۱۵).

۲-۶- آزمون‌های فیزیکوشیمیایی**۲-۶-۱- اندازه‌گیری پروتئین**

اندازه‌گیری میزان پروتئین با روش کج‌لدال و مطابق دستورالعمل دستگاه کج‌لدال انجام پذیرفت. ابتدا نمونه‌ها با وزن و یا حجم مشخص در لوله‌های هضم کج‌لدال ریخته شده و به آن‌ها ۲۰ میلی‌لیتر اسید سولفوریک غلیظ و یک قرص کاتالیزور کج‌لدال (حاوی ۹۶ درصد سولفات سدیم، ۳/۵ درصد سولفات مس و ۰/۵ درصد دی‌اکسید سلنیم) افزوده شد. به عنوان شاهد نیز یک لوله‌ی هضم بدون نمونه و حاوی اسید و کاتالیزور مورد استفاده قرار گرفت. عمل هضم به مدت ۱۴۰ دقیقه و با توان ۷۰ دستگاه بهر تا شفاف شدن محتوای لوله، صورت پذیرفت. پس از سرد شدن و خروج بخارات اسیدی، مرحله‌ی تقطیر توسط سود ۳۲ درصد و اسید بوریک ۲ درصد در واحد تقطیر بهر انجام گرفت. در نهایت تیتراسیون نمونه، با اسید کلریدریک ۰/۱ نرمال در حضور معرف متیل رد و تا ارغوانی شدن نمونه صورت پذیرفت (۱۶).

۲-۶-۲- اندازه‌گیری چربی

۱۰ میلی‌لیتر اسید سولفوریک غلیظ، ۱۱ میلی‌لیتر بستنی آب شده و ۱ میلی‌لیتر الکل آمیلیک را داخل بوتیری متر مخصوص ریخته، سپس درب آن را با میله مخصوص بسته به مدت ۵ دقیقه داخل سانتریفیوژ با دور ۱۲۰۰ Rpm قرار می‌دهیم، سپس مقدار چربی را از روی بوتیری متر یادداشت شد (۱۷).

۲-۶-۳- اندازه‌گیری ماده خشک

مقدار ۲ گرم از نمونه در پلیت‌هایی که قبلاً به وزن ثابت رسیده بود، توزین گردید و در بن ماری ۳۰ دقیقه حرارت داده شد. سپس پلیت‌ها در آن ۱۰۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲ ساعت حرارت داده شدند. نمونه‌ها پس از سرد شدن در دسیکاتور توزین شدند (۱۸).

$$\beta \text{ کاروتن} = \frac{100 \times 100^4 \times 13.9 \times \text{غلظت نمونه}}{560 \times 1000 \times \text{وزن نمونه}}$$

با استفاده از این معادله، مقدار بتا-کاروتن براساس میکروگرم در گرم محاسبه می‌شود.

۲-۶-۲-۲- ارزیابی چشایی

جهت ارزیابی خصوصیات چشایی محصول از ۱۰ داور (شامل ۵ پسر و ۵ دختر) و از روش هدونیک ۵ نقطه‌ای استفاده شد. پس از آموزش اولیه به داوران جهت آشنایی با خصوصیات مانده عطر و طعم و رنگ و ...، ارزیاب‌ها نمونه‌های بستنی را از نظر پذیرش کلی ارزیابی نمودند و به آن امتیاز دادند.

۲-۶-۲-۳- تجزیه و تحلیل آماری

تمامی آزمایش‌ها در سه تکرار انجام گردید و نتایج به صورت مقادیر میانگین و انحراف معیار استاندارد (SD) بیان شد. مقایسه میانگین بین نمونه‌ها با استفاده از آنالیز واریانس یک سویه و جدول دانکن در سطح آماری ۵ درصد ($p < 0.05$) صورت گرفت. تجزیه و تحلیل‌های یاد شده توسط نرم افزار SPSS (version 18.0) انجام و برای رسم نمودارها از نرم افزار Excel استفاده شد.

۳- نتایج و بحث

۳-۱- سرعت ذوب شدن بستنی

شکل ۱ نتایج آزمون ذوب شدن تیمارهای مختلف بستنی حاوی پودر کدو حلوایی را نشان می‌دهد. سرعت ذوب شدن بستنی تحت تأثیر فاکتورهای متعددی مانند مقدار هوای وارد شده، طبیعت کریستال‌های یخ و نیز شبکه گویچه‌های چربی که در حین انجماد شکل گرفته می‌باشد (۲۰). با توجه به نتایج بدست آمده سرعت ذوب شدن در بستنی‌های حاوی کدو حلوایی در نمونه‌های مختلف به میزان معنی‌داری کاهش یافت. بیش‌ترین زمان ذوب شدن مربوط به تیمار شاهد بود. با افزودن ۱۰٪ پودر کدو حلوایی سرعت ذوب شدن بستنی به ۹۶/۳۶ دقیقه رسید که با تیمار حاوی

۲-۶-۴- ویسکوزیته

ویسکوزیته یا مقاومت سیال نسبت به جاری شدن مهم‌ترین ویژگی آمیخته بستنی بود که مقدار معینی از آن برای هم‌زدن مناسب و نگهداری هوا لازم است. آگاهی از مقادیر ویسکوزیته، علاوه بر کمک به تعیین مناسب‌ترین فرمولاسیون، در انتخاب پمپ مناسب جهت انتقال و طراحی تجهیزات مورد نظر حائز اهمیت است (۱۵). ویسکوزیته ظاهری آمیخته بستنی قبل از انجماد و پس از مرحله رساندن توسط دستگاه ویسکومتر بروکفیلد DVII-RV در دمای ۵ درجه سانتی‌گراد اندازه‌گیری شد. حجم ظرف مورد استفاده ۲۵۰ سی‌سی بود و کنترل دما به کمک آمیخته آب و یخ انجام گرفت. بعد از آزمایشات مقدماتی، اسپیندل شماره ۶ به عنوان مناسب‌ترین اسپیندل انتخاب شد. اندازه‌گیری ویسکوزیته در ۱۰۰ rpm انجام شد.

۲-۶-۵- سرعت ذوب شدن

یک قالب بستنی با وزن 30 ± 1 گرم روی الکی با حفره‌های ۲ میلی‌متری قرار داده شد و در انکوباتور با دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد گذاشته شد (۱۹).

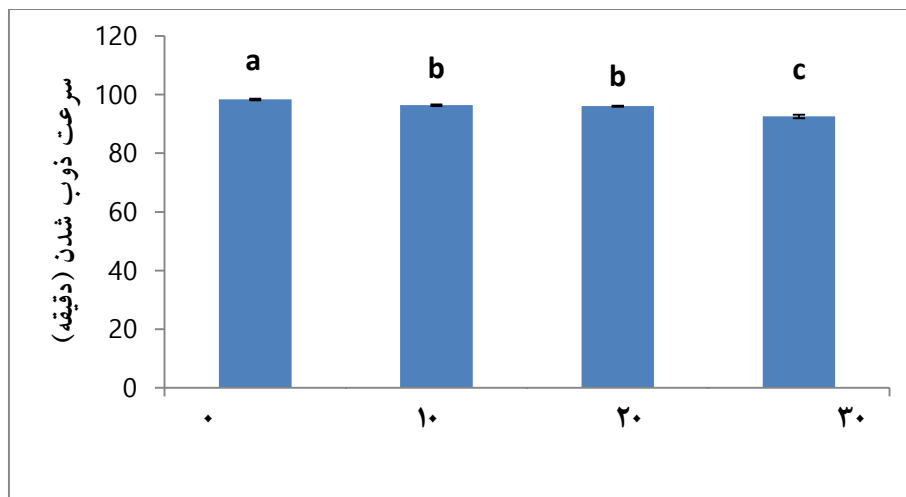
۲-۶-۶- اندازه‌گیری بتا کاروتن

پنج گرم از نمونه در ۱۰-۱۵ میلی‌لیتر استون به کمک دسته هاون خردشده و چند کریستال سدیم بدون آب اضافه شد. مایع رویی به داخل یک بشر جدا شد. این فرایند دو بار تکرار شد و محلول‌های رویی ترکیب شده و به یک قیف جداکننده منتقل شد، پس از آن ۱۰-۱۵ میلی‌لیتر اتر پترولیوم اضافه‌شده و به خوبی آمیخته شدند. و به صورت دو لایه از هم جدا در آمد. لایه تحتانی دور ریخته شد و لایه فوقانی در یک بالن به حجم ۱۰۰ میلی‌لیتر جمع‌آوری شد و با اتر پترولیوم به حجم ۱۰۰ می‌رسانید. و جذب نوری در طول موج ۴۵۲ nm ثبت شد. از اتر پترولیوم به عنوان شاهد استفاده شد (AOAC, 1995). بتا کاروتن با استفاده از فرمول زیر محاسبه شد (۳):

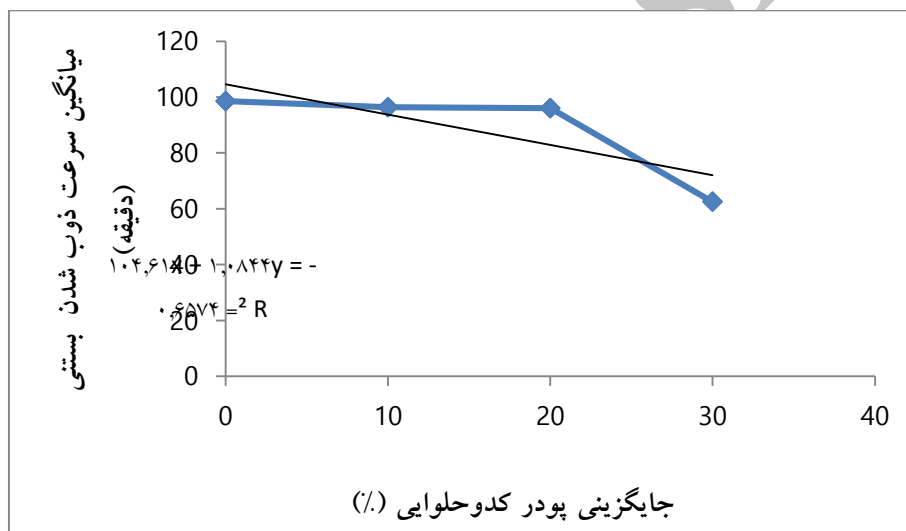
^۵Crystals of anhydrous sodium

شوند و نتوانند آزادانه میان مولکول‌های آمیخته حرکت کنند. بنابراین پودر کدوخلوایی در تمام سطوح بکار رفته موجب کاهش مقاومت به ذوب بستنی می‌شود. مطابق نتایج بدست آمده در این تحقیق، آکین و همکاران (۲۰۰۵) گزارش نمودند که فرآیند ذوب بستنی در ارتباط با آزادی حرکت مولکول‌هاست (۲۲). شکل ۲ رگرسیون خطی تیمارهای کدوخلوایی و سرعت ذوب شدن بستنی را نشان می‌دهد که به صورت $y = 1.0844x + 104.61$ بود. موس و هارتل (۲۰۰۴) گزارش کردند که افزایش حجم منجر به افزایش سرعت ذوب می‌شود، اما تأثیر محتوای چربی بر خصوصیات ذوب از اووران بیشتر است (۲۰).

۲۰٪ پودر کدوخلوایی، از لحاظ آماری تفاوت معنی‌داری نداشت. کمترین میزان سرعت ذوب شدن در تیمار حاوی ۳۰٪ به ۹۲/۵۵ دقیقه رسید. در طی ذوب شدن، حرارت محیط تدریجاً از قسمت خارجی به قسمت‌های داخلی بستنی نفوذ کرده و موجب ذوب شدن کریستال‌های یخ می‌شود. آب حاصل از ذوب کریستال‌های یخ در فاز سرمی غیر منجمد پخش شده و سپس آمیخته رقیق شده از بین ساختار کفی بستنی عبور کرده و نهایتاً چکه می‌کند و به عبارتی بهتر جریان می‌یابد (۲۱). پودر کدوخلوایی با ایجاد ویسکوزیته بالاتر به دلیل غنی بودن از فیبر و پکتین نسبت به نمونه شاهد موجب می‌شود مولکول‌های آب فاقد تحرک

شکل ۱- تأثیر جایگزینی پودر کدوخلوایی بر سرعت ذوب شدن بستنی (تفاوت حروف در هر ستون نشانگر اختلاف معنی‌دار در میانگین‌ها می‌باشد ($P < 0.05$))

شکل ۲- رگرسیون خطی بستنی تحت اثر تیمارهای مختلف پودر کدوخلوایی و سرعت ذوب شدن بستنی

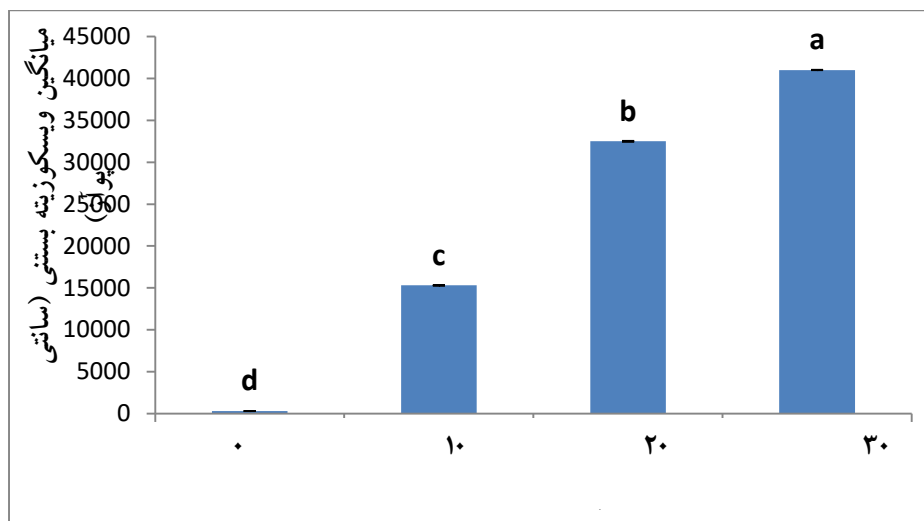
نتایج این آزمون نشان داد افزودن پودر کدوخلوایی باعث حالت کشسانی در بافت بستنی می‌شود. شکل ۴ نشان می‌دهد رگرسیون خطی تیمارهای کدوخلوایی و ویسکوزیته بستنی به صورت $y = 1392.6x + 1389.8$ است. سوکولیس و همکاران (۲۰۰۷) نشان دادند که افزودن فیبرهای رژیمی مانند اینولین، فیبر جو و گندم به بستنی، بر رفتار رئولوژیکی آمیخته بستنی تأثیر گذار بوده و باعث افزایش ویسکوزیته می‌شود. آن‌ها افزایش ویسکوزیته را به

۳-۲- ویسکوزیته بستنی

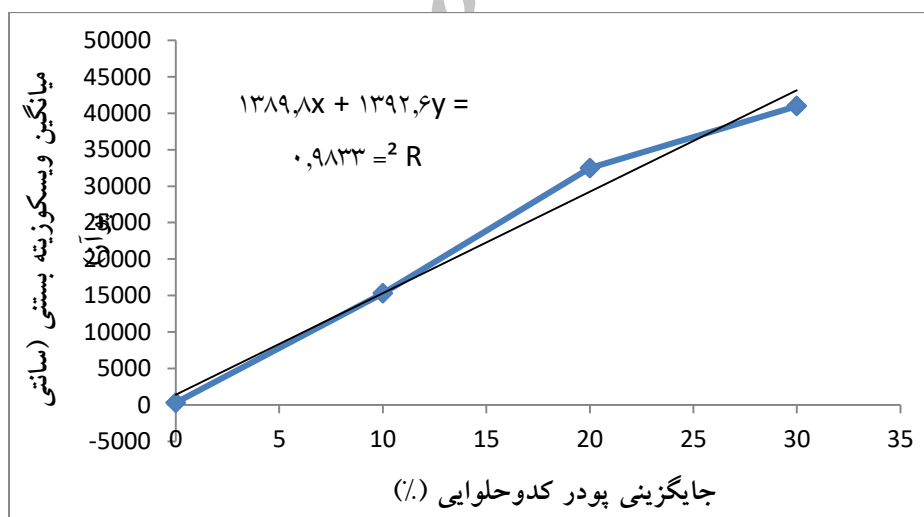
نتایج آزمون اندازه‌گیری تیمارهای مختلف بستنی حاوی کدوخلوایی (شکل ۳) نشان داد غنی‌سازی بستنی با پودر کدوخلوایی باعث افزایش در میزان ویسکوزیته تیمارها می‌شود. در نمونه شاهد میزان ویسکوزیته ۳۱۴ سانتی‌پواز بود که پس از افزودن ۱۰، ۲۰ و ۳۰٪ پودر کدوخلوایی به ترتیب به ۱۵۳۰۰، ۳۲۵۰۰ و ۴۱۰۰۰ سانتی‌پواز رسید (۰/۰۵)

فردی می‌باشد. افزایش پکتین در نوشیدنی باعث افزایش قابل توجه ویسکوزیته می‌گردد (۲۳).

دلیل افزایش غلظت مواد حل شده سرم در نتیجه نگهداری آب توسط فیبرها اعلام کردند (۲۱). همچنین کدو حلوایی دارای پکتین با ساختمان و خصوصیات فیزیکی منحصر به

شکل ۳- تأثیر جایگزینی پودر کدو حلوایی بر ویسکوزیته بستنی (تفاوت حروف در هر ستون نشانگر اختلاف معنی دار در میانگین‌ها می‌باشد ($P < 0.05$))

شکل ۴- رگرسیون خطی بستنی تحت اثر تیمارهای مختلف پودر کدو حلوایی و ویسکوزیته بستنی

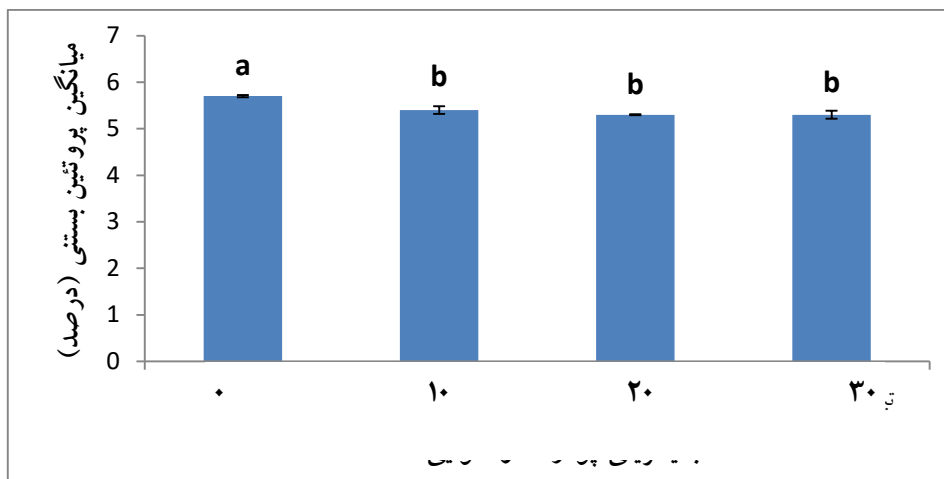
درصد پروتئین پودر کدو حلوایی به مقدار قابل توجهی نسبت به پروتئین بستنی کمتر است. با بررسی نتایج مشخص شد میزان پروتئین در نمونه شاهد در بالاترین میزان قرار دارد و این امر به خاطر عدم جایگزینی شیر با کدو حلوایی می‌باشد. با افزودن ۱۰٪ پودر کدو حلوایی به نمونه شاهد

۳-۳ پروتئین بستنی

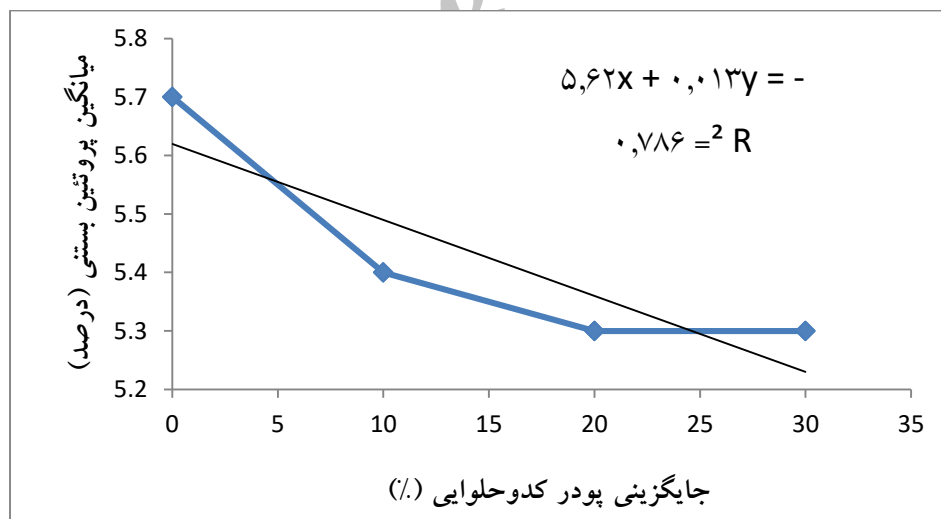
در شکل ۵ میانگین و انحراف معیار پروتئین بستنی تحت اثر تیمارهای مختلف پودر کدو حلوایی آمده است. با توجه به نتایج بدست آمده با افزایش مقدار پودر کدو حلوایی در نمونه‌های مختلف بستنی میزان پروتئین کاهش می‌یابد. چون

معنی‌دار نبود. رگرسیون خطی تیمارهای کدوخلوایی و پروتئین بستنی به صورت $y = -0.013x + 5.62$ بود (شکل ۶). نتایج حاضر با نتایج سایر محققین از جمله کارامن و همکاران (۲۰۱۴) که بهینه‌سازی فرمولاسیون بستنی با پوره خرما را بررسی کردند مطابقت داشت (۸).

میزان پروتئین از ۵/۷ درصد به ۵/۴ درصد کاهش یافته است. این مسئله (کاهش میزان پروتئین بستنی با افزودن کدوخلوایی) در تیمارهای بستنی حاوی ۲۰٪ و ۳۰٪ کدوخلوایی نیز وجود داشت که برابر با ۵/۳ بوده و بین تیمارهای مختلف بستنی حاوی پودر کدوخلوایی اختلاف

شکل ۵- تأثیر جایگزینی پودر کدوخلوایی بر پروتئین بستنی (تفاوت حروف در هر ستون نشانگر اختلاف معنی‌دار در میانگین‌ها می‌باشد ($P < 0.05$))

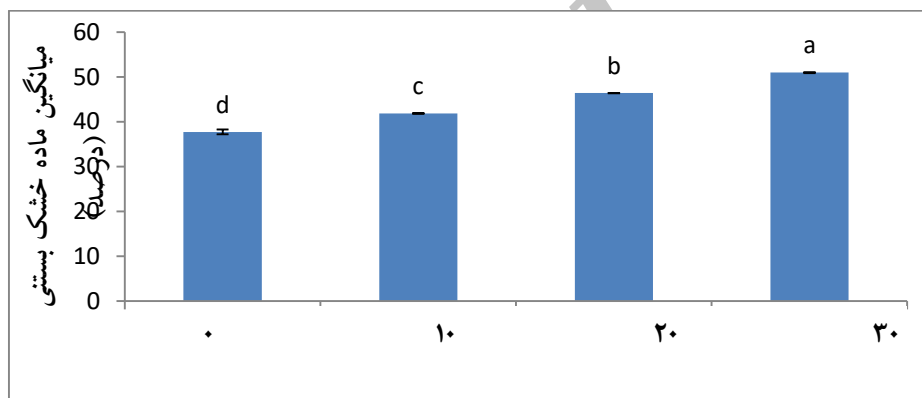

شکل ۶- رگرسیون خطی بستنی تحت اثر تیمارهای مختلف پودر کدوخلوایی و پروتئین بستنی

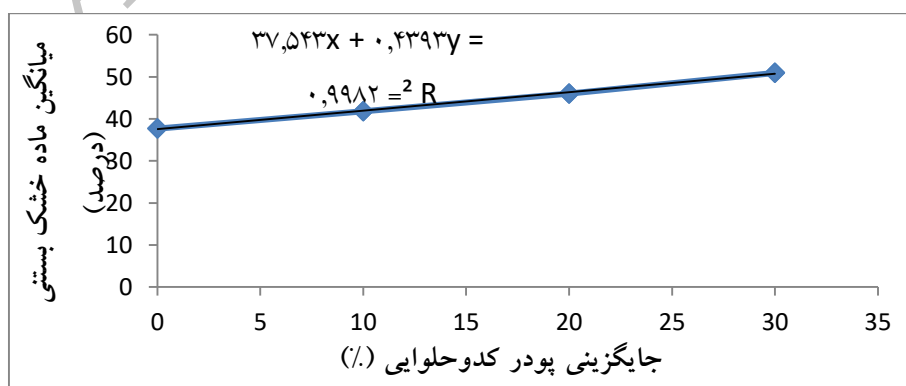
۳-۴- ماده خشک بستنی

در شکل ۷ میانگین و انحراف معیار پروتئین بستنی تحت اثر تیمارهای مختلف کدوخلوایی آمده است. با توجه به نتایج بدست آمده با افزایش مقدار پودر کدوخلوایی در نمونه‌های مختلف بستنی میزان ماده خشک افزایش می‌یابد. با بررسی نتایج مشاهده شد میزان ماده خشک در نمونه شاهد ۳۷/۷۱ درصد و کمترین درصد ماده خشک در بین سایر تیمارها قرار دارد. در تیمار بستنی حاوی ۱۰٪ کدوخلوایی میزان ماده خشک به ۴۱/۸۳ درصد افزایش یافته است که نشان دهنده تأثیر عدم جایگزینی پودر کدوخلوایی با شیر می‌باشد. افزایش میزان ماده خشک بستنی با افزودن پودر کدوخلوایی در تیمارهای بستنی حاوی ۲۰٪ و ۳۰٪ پودر کدوخلوایی نیز در نمودار به وضوح قابل مشاهده است که به ترتیب در تیمار بستنی حاوی ۳۰٪ پودر

کدوخلوایی بیش‌ترین میزان افزایش ماده خشک را داشته است که به ۵۰/۹۵ درصد و بستنی حاوی ۲۰٪ پودر کدوخلوایی درصد ماده خشک به ۴۶/۴ درصد رسید. در نتیجه بین تمامی تیمارها و نمونه شاهد اختلاف معنی‌داری وجود دارد. رگرسیون خطی تیمارهای کدوخلوایی و ماده خشک بستنی به صورت $y = -0.4393x + 37.543$ (شکل ۸). اثر جایگزینی ماده جامد بدون چربی شیر با کنسانتره پروتئین سویا بر خصوصیات فیزیکوشیمیایی شیمیایی و چشایی بستنی با طعم توت‌فرنگی توسط دروسوگلو و همکاران (۲۰۰۵) مورد بررسی قرار گرفت. با افزایش میزان کنسانتره پروتئین سویا، میزان ماده خشک نمونه‌ها به‌طور معناداری در همه دماها افزایش یافت که با نتایج فوق مطابقت دارد (۲۴).

شکل ۷- تأثیر جایگزینی پودر کدوخلوایی بر ماده خشک بستنی (تفاوت حروف در هر ستون نشانگر اختلاف معنی‌دار در میانگین‌ها می‌باشد ($P < 0.05$))

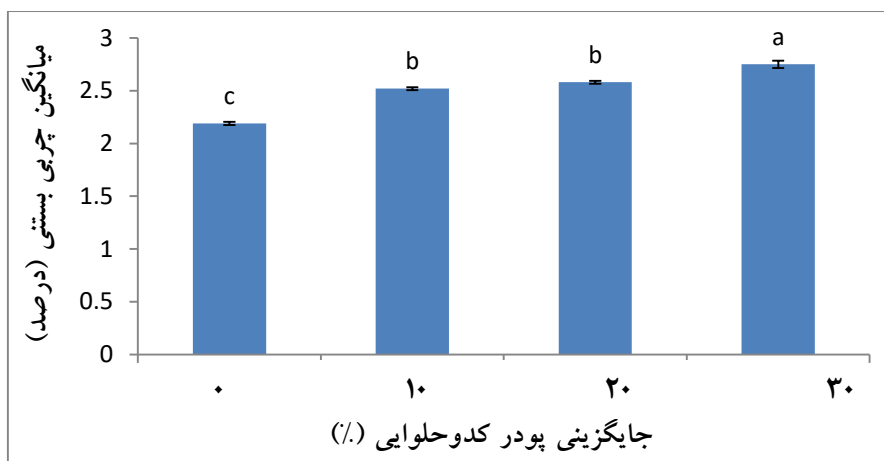

شکل ۸- رگرسیون خطی بستنی تحت اثر تیمارهای مختلف پودر کدوخلوایی و ماده خشک بستنی

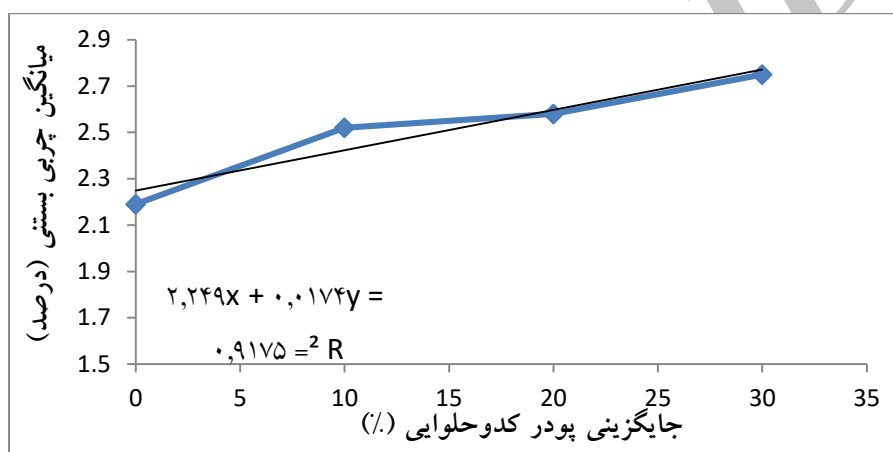
۵-۳-چربی بستنی

در شکل ۹ میانگین و انحراف معیار چربی بستنی تحت اثر تیمارهای مختلف کدو حلوایی آمده است. با توجه به نتایج بدست آمده با افزایش مقدار کدو حلوایی در نمونه‌های مختلف بستنی میزان چربی بستنی به مقدار کمی افزایش می‌یابد. با بررسی نتایج مشاهده شد، میزان چربی در نمونه شاهد ۲/۱۹ درصد، تیمار حاوی ۱۰٪ کدو حلوایی ۲/۵۲ درصد، تیمار حاوی ۲۰٪ کدو حلوایی ۲/۵۸ درصد و تیمار حاوی ۳۰٪ کدو حلوایی دارای ۲/۷۵ درصد چربی می‌باشند که تیمار بستنی حاوی ۳۰٪ کدو حلوایی دارای بیشترین میزان چربی در بین سایر تیمارها بود. میزان اختلاف چربی در بین نمونه شاهد و تیمار بستنی حاوی ۳۰ درصد پودر کدو حلوایی فراوان و معنی‌دار بوده که نشان از تأثیر مستقیم ترکیبات کدو حلوایی بر میزان چربی بستنی دارد و با توجه به چربی کم کدو حلوایی نسبت به بستنی این پارامتر افت پیدا کرده است. نمونه‌های حاوی ۱۰ و ۲۰ درصد پودر کدو حلوایی باهم اختلاف معنی‌داری نداشتند. همچنین رگرسیون خطی تیمارهای کدو حلوایی و چربی بستنی به صورت معادله $y = 0.0174x + 2.249$ بود (شکل ۱۰). هوانگ و همکاران (۲۰۰۹) تأثیر آب انگور بر روی خواص رئولوژیکی و آنتی‌اکسیدانی بستنی را مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان داد در صورت اضافه کردن مقدار زیادی آب انگور به بستنی، over run کاهش و اندازه‌ی چربی در بستنی افزایش می‌یابد. اما اگر آب انگور به میزان ۵۰ گرم در یک کیلوگرم اضافه شود مناسب است زیرا باعث بهبود قابلیت over run و اندازه ذرات چربی می‌شود. علاوه بر این آب انگور به طور قابل ملاحظه‌ای باعث افزایش مهار فعالیت رادیکال DPPH و کاهش قدرت بستنی و مهار اثر اکسیداسیون غشای گلبول قرمز انسان می‌شود. آنتی‌اکسیدان‌ها در آب انگور در روند تولید بستنی کاملاً پایدار هستند (۱۲). کارامن و همکاران

(۲۰۱۴) به بررسی خواص فیزیکوشیمیایی و حسی بستنی مبتنی بر خرما لود برای بدست آوردن فرمول بهینه پرداختند. آنها در این مطالعه از درصد‌های مختلف (۸، ۱۶، ۲۴، ۳۲ و ۴۰٪) پوره خرما لود در ترکیب بستنی استفاده کرده و برخی خواص فیزیکوشیمیایی از جمله ماده خشک، خاکستر، pH، پروتئین، قند، چربی و... و برخی از خصوصیات بافتی از جمله سختی، چسبندگی و... را مورد بررسی قرار دادند. آنها به این نتیجه رسیدند که افزایش پوره خرما لود منجر به کاهش در محتوای خاکستر، پروتئین، چربی و گرانیوی مخلوط بستنی شده و با افزایش پوره خرما لود محتوای قند کل، فروکتوز و گلوکز افزایش می‌یابد و همچنین بافت و خواص ذوب آن بهتر شده بود (۸). مصطفی و همکاران (۲۰۰۵) به بررسی اصلاح ویژگی‌های بستنی با افزودن هلو و شیرین کننده‌های غیرمغذی پرداختند. این مطالعه نشان داد تغییرات قابل توجهی در خصوصیات فیزیکی و شیمیایی و پارامترهای حسی در نمونه بستنی با ۴۰٪ هلو و ۱۵٪ شیرین کننده غیرمغذی یا ۴۲٪ هلو و ۱۶٪ شیرین کننده غیرمغذی یا ۴۴٪ هلو و ۱۵٪ ساکارز پیدا شد به اینصورت که رطوبت، مواد جامد کل، خاکستر، pH و اسیدیته بیشتر از لاکتوز، چربی و سوکورز بود و همچنین باعث کاهش افت صفات ظاهری، رنگ و مزه شده است. یی و همزه (۲۰۱۳) ویژگی‌های فیزیکوشیمیایی نودل تولید شده با پودر کدو حلوایی را مورد بررسی قرار دادند. از دو نوع آرد تاپوکا و ذرت در ترکیب با کدو حلوایی برای تهیه ۶ فرمولاسیون استفاده شد. نتایج نشان داد همه نمونه‌های تولیدی دارای مشخصه‌های رنگی (L و a و b) مشابهی بودند. همچنین مشخص گردید نودل‌های تولیدی با کدو حلوایی دارای شاخص جذب آب کمتری نسبت به نمونه‌های شاهد بودند اما شاخص حلالیت در آب آنها مناسب بود. از لحاظ تغذیه‌ای نیز میزان کربوهیدرات در نمونه‌ها افزایش یافته و میزان چربی کاهش یافت (۲۵).

شکل ۹- تأثیر جایگزینی پودر کدو حلوایی بر چربی بستنی (تفاوت حروف در هر ستون نشانگر اختلاف معنی دار در میانگین‌ها می‌باشد ($P < 0.05$))

شکل ۱۰- رگرسیون خطی بستنی تحت اثر تیمارهای مختلف پودر کدو حلوایی و چربی بستنی

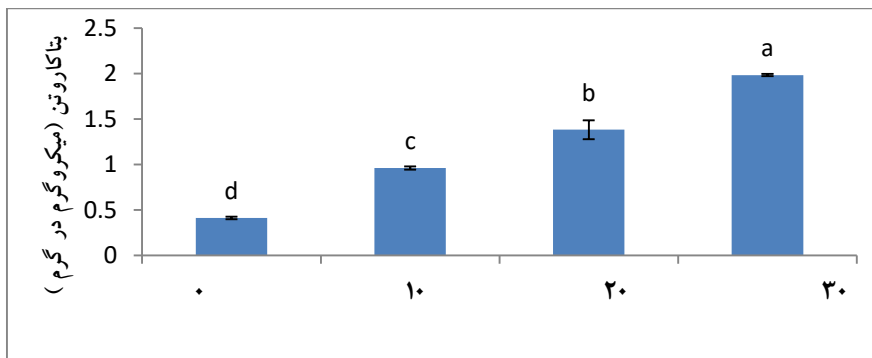
۳-۶- بتاکاروتن بستنی

در شکل ۱۱ میانگین و انحراف معیار بتاکاروتن بستنی تحت اثر تیمارهای مختلف پودر کدو حلوایی آمده است. که کدو حلوایی دارای میزان بتاکاروتن بالایی است. با توجه به نتایج بدست آمده با افزایش مقدار پودر کدو حلوایی (۲۰، ۱۰ و ۳۰٪) در نمونه‌های مختلف بستنی میزان بتاکاروتن به ترتیب ۰/۹۶۰۵، ۱/۳۸۳ و ۱/۹۸۴ میکروگرم در گرم به‌طور قابل ملاحظه‌ای افزایش یافته است. با بررسی

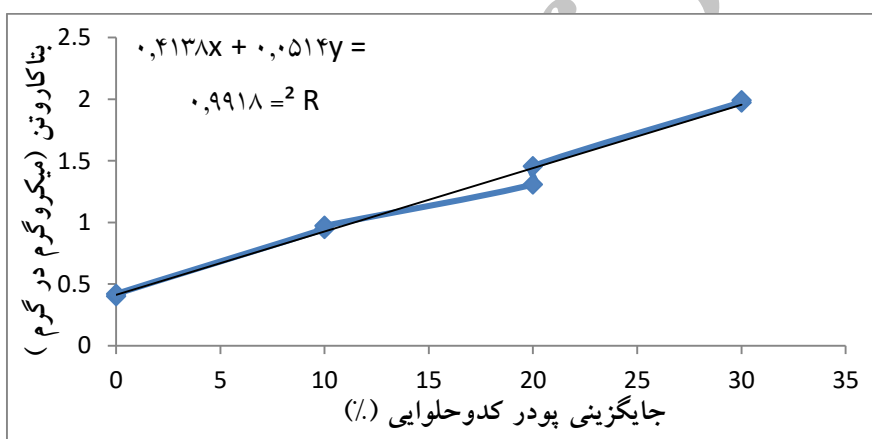
نتایج میزان بتاکاروتن در نمونه شاهد ۰/۴۱۱۵ میکروگرم در گرم و در تیمار حاوی ۳۰٪ کدو حلوایی ۱/۹۸۴ میکروگرم در گرم است که اختلاف معنی‌داری بین این دو نمونه مشاهده می‌شود ($P < 0.05$)، که نشان دهنده تأثیر بتاکاروتن موجود در پودر کدو حلوایی بر رنگ بستنی می‌باشد. زدونیک و همکارانش (۲۰۱۶)، میزان بتاکاروتن میوه، مربا و نوشیدنی کدو حلوایی را بررسی نمودند. نتایج این بررسی نشان داد کدو حلوایی دارای میزان بسیار بالایی از

پژوهشگران مطابقت داشته است. رگرسیون خطی تیمارهای کدوخلوایی و پروتئین بستنی نیز به صورت $Y = 0.0514X + 0.4138$ بود (شکل ۱۲).

این ترکیب می‌باشد به صورتی که محتوای بتاکاروتن در میوه کدوخلوایی ۸۶/۳ میکروگرم در گرم نمونه تعیین شد (۲۶). نتایج پژوهش حاضر با تحقیقات دیگر

شکل ۱۱- تأثیر جایگزینی پودر کدوخلوایی بر بتاکاروتن بستنی (تفاوت حروف در هر ستون نشانگر اختلاف معنی‌دار در میانگین‌ها می‌باشد ($P < 0.05$))

شکل ۱۲- رگرسیون خطی بستنی تحت اثر تیمارهای مختلف پودر کدوخلوایی و بتاکاروتن بستنی

مختلف اختلاف معنی‌دار وجود داشت ($P < 0.05$). همچنین مشخص شد داوران از بین بستنی‌ها به بستنی حاوی ۱۰ و ۲۰ درصد کدوخلوایی بیش‌ترین امتیاز و به تیمار ۳۰ درصد کمترین امتیاز را دادند. بر اساس نتایج مقایسه میانگین تیمارهای بستنی محتوی کدوخلوایی (جدول ۱)، بین تیمارهای مختلف اختلاف معنی‌دار وجود دارد ($P < 0.05$) و همچنین مشخص شد داوران از بین تیمارهای مختلف، به تیمارهای ۱۰ درصد و ۲۰ درصد بیش‌ترین امتیاز

۷-۳-آزمون ارزیابی چشایی بستنی

بر اساس نتایج مقایسه میانگین ارزیابی چشایی گزارش شده در جدول ۱، بین تیمارهای مختلف بستنی محتوی کدوخلوایی اختلاف معنی‌دار وجود داشت ($P < 0.05$). همچنین مشخص شد داوران از بین بستنی‌ها، به بستنی حاوی ۲۰ و ۳۰ درصد کدوخلوایی بیش‌ترین امتیاز و به تیمار شاهد کمترین امتیاز را دادند. بر اساس نتایج مقایسه میانگین بستنی محتوی کدوخلوایی (جدول ۱)، بین تیمارهای

بیشترین امتیاز و به تیمار ۳۰ درصد کمترین امتیاز را دادند. بر اساس نتایج مقایسه میانگین تیمارهای بستنی محتوی کدوخلوایی، بین تیمارهای مختلف اختلاف معنی دار وجود دارد ($P < 0/05$) و همچنین مشخص شد که داوران از بین تیمارهای مختلف، به تیمار ۲۰ درصد بیشترین امتیاز و به تیمار ۳۰ درصد کمترین امتیاز را دادند. البته در پذیرش کلی اختلاف معنی داری بین تیمارهای شاهد، ۱۰ درصد و ۲۰ درصد وجود نداشت.

و به تیمار ۳۰ درصد کمترین امتیاز را دادند. چگونگی واکنش آمیخته بستنی در دهان و مقاومت بستنی به نیروهای مکانیکی ایجاد شده به وسیله زبان، کام و دندانها درک کلی و ارزیابی بافت بستنی تحت تأثیر ویسکوزیته قرار می گیرد. بر اساس نتایج مقایسه میانگین تیمارهای بستنی محتوی کدوخلوایی، بین تیمارهای مختلف اختلاف معنی دار وجود دارد ($P < 0/05$) و همچنین مشخص شد داوران از بین تیمارهای مختلف، به تیمار ۲۰ درصد

جدول ۳- میانگین رضایت داوران از ارزیابی چشایی طعم، بو و پذیرش کلی بستنی محتوی سطوح مختلف پودر کدوخلوایی

درصد کدوخلوایی	رنگ	بو	طعم	بافت	پذیرش کلی
شاهد	۴/۰±۰/۸ ^b	۳/۰±۸/۵ ^{ab}	۳/۱±۷/۰۶ ^b	۳/۰±۴/۹ ^b	۴/۰±۲/۷ ^a
۱۰ درصد	۴/۰±۴/۷۵ ^{ab}	۴/۰±۲/۷۸ ^a	۴/۰±۲/۴۸ ^a	۴/۰±۱/۸ ^a	۴/۰±۳/۵ ^a
۲۰ درصد	۴/۰±۸/۶ ^a	۴/۰±۳/۸ ^a	۴/۱±۳/۰۲ ^a	۴/۰±۳/۵۱ ^{ab}	۴/۱±۵/۰۳ ^a
۳۰ درصد	۴/۰±۸/۴ ^a	۳/۱±۴/۱۶ ^b	۳/۱±۳/۲ ^c	۳/۰±۱/۵ ^b	۳/۰±۵/۳۷ ^b

۱/۹۸۴ درصد به طور قابل ملاحظه ای افزایش یافت. نتایج آزمون چشایی نیز تأثیر منفی افزودن کدوخلوایی در فرمولاسیون بستنی را گزارش نکرد. لذا می توان غنی سازی فرمولاسیون بستنی با ۲۰ درصد پودر کدوخلوایی را به صنعت توصیه نمود.

۵- منابع

1. Ashwini Sopan, B., Vasantrao, D. N., Ajit, S. B. 2014. Total phenolic content and antioxidant potential of cucurbita maxima (pumpkin) powder, International Journal of Pharmaceutical Sciences and Research, 5: 1903-1907.
2. Bhat, M. A., Bhat, A. 2013. Study on physico-chemical characteristics of pumpkin blended cake, Journal of Food Processing & Technology, 4: 4-9.
3. Hosseini Ghaboos, S. H., Seyedain Ardabili, S. M., Kashaninejad, M., Asadi, G., Aalami, M. 2016. Combined infrared-vacuum drying of pumpkin slices, Journal of food science and technology, 53: 2380-2388.
4. Alibas, I. 2007. Microwave, air and combined microwave-air-drying parameters of pumpkin slices, LWT-Food Science and Technology, 40: 1445-1451.

۴- نتیجه گیری

در این تحقیق امکان سنجی غنی سازی بستنی با پودر کدوی حلوایی و بررسی خصوصیات کیفی آن بررسی شد. در آزمون تعیین سرعت ذوب شدن بستنی این فاکتور در بستنی های حاوی کدوخلوایی در نمونه های مختلف به میزان معنی داری کاهش یافت ($P < 0/05$). بیشترین زمان ذوب شدن در تیمار شاهد بود که ۹۸/۳۲ دقیقه بود. بر اساس نتایج ویسکوزیته مشخص شد غنی سازی بستنی با کدوخلوایی باعث کاهش در میزان ویسکوزیته تیمارها می شود. این کاهش فقط در تیمار حاوی ۳۰٪ کدوخلوایی از لحاظ آماری معنی دار بود و در سایر تیمارها اختلاف معنادار مشاهده نشد. با بررسی نتایج مشاهده شد میزان چربی در نمونه شاهد ۱/۹۹ درصد، تیمار حاوی ۱۰٪ کدوخلوایی ۲/۵۱ درصد، تیمار حاوی ۲۰٪ کدوخلوایی ۲/۵۹ درصد و تیمار حاوی ۳۰٪ کدوخلوایی دارای ۲/۷۷۵ درصد چربی می باشند که تیمار بستنی حاوی ۳۰٪ کدوخلوایی دارای بیشترین میزان چربی در بین سایر تیمارها بود. در آزمون بتاکاروتن با افزایش مقدار کدوخلوایی در نمونه های مختلف بستنی میزان بتاکاروتن به ترتیب ۰/۹۶۰۵، ۱/۳۸۳ و

15. Bahramparvar, M., Salehi, F., Razavi, S. 2014. Predicting total acceptance of ice cream using artificial neural network, *Journal of Food Processing and Preservation*, 38: 1080–1088.
16. Salehi, F., Kashaninejad, M., Akbari, E., Sobhani, S. M., Asadi, F. 2016. Potential of sponge cake making using infrared-hot air dried carrot, *Journal of texture studies*, 47: 34–39.
17. Hosseini, Z. 2006. *Common Methods in Food Analysis*, Shiraz University Pub,
18. Salehi, F. 2017. Rheological and physical properties and quality of the new formulation of apple cake with wild sage seed gum (*Salvia macrosiphon*), *Journal of Food Measurement and Characterization*, 11: 2006-2012.
19. Bahram-Parvar, M., Salehi, F., Razavi, S. M. A. 2017. Adaptive neuro-fuzzy inference system (ANFIS) simulation for predicting overall acceptability of ice cream, *Engineering in Agriculture, Environment and Food*, 10: 79–86.
20. Muse, M., Hartel, R. W. 2004. Ice cream structural elements that affect melting rate and hardness, *Journal of Dairy Science*, 87: 1-10.
21. Soukoulis, C., Tzia, C. 2008. Impact of the acidification process, hydrocolloids and protein fortifiers on the physical and sensory properties of frozen yogurt, *International Journal of Dairy Technology*, 61: 170-177.
22. Akin, M., Akin, M., Kırmacı, Z. 2007. Effects of inulin and sugar levels on the viability of yogurt and probiotic bacteria and the physical and sensory characteristics in probiotic ice-cream, *Food Chemistry*, 104: 93–99.
23. Yoo, S. H., Lee, B. H., Lee, H., Lee, S., Bae, I. Y., Lee, H. G., Fishman, M. L., Chau, H. K., Savary, B. J., Hotchkiss Jr, A. T. 2012. Structural characteristics of pumpkin pectin extracted by microwave heating, *Journal of Food Science*, 77: C1169-C1173.
24. Dervisoglu, M., Yazici, F., Aydemir, O. 2005. The effect of soy protein concentrate addition on the physical, chemical, and sensory properties of strawberry flavored ice cream, *European Food Research and Technology*, 221: 466-470.
25. Yee, N. K., Hamzah, Y. 2012. Physicochemical properties of instant pumpkin javanese noodle gravy, *Jurnal Teknologi Dan Industri Pangan*, 23: 199.
26. Zdunić, G. M., Menković, N. R., Jadranin, M. B., Novaković, M. M., Šavikin, K. P. 2007. The kinetics of forced convective air-drying of pumpkin slices, *Journal of Food Engineering*, 79: 243-248.
27. Akwaowo, E. U., Ndon, B. A., Etuk, E. U. 2000. Minerals and antinutrients in fluted pumpkin (*Telfairia occidentalis* Hook f.), *Food Chemistry*, 70: 235-240.
28. El-Demery, M. E. Evaluation of physico-chemical properties of toast bread fortified with pumpkin (*Cucurbita moschata*) flour. in: *The 6th Arab and 3rd International Annual Scientific Conference on Development of Higher Specific Education Programs in Egypt and the Arab World in the Light of Knowledge Era Requirements*, Faculty of Specific Education, Mansoura University, Mansoura, Egypt, 2011, pp. 13-14.
29. Karaman, S., Toker, Ö. S., Yüksel, F., Çam, M., Kayacier, A., Dogan, M. 2014. Physicochemical, bioactive, and sensory properties of persimmon-based ice cream: Technique for order preference by similarity to ideal solution to determine optimum concentration, *Journal of Dairy Science*, 97: 97-110.
30. Stanton, C., Ross, R. P., Fitzgerald, G. F., Van Sinderen, D. 2005. Fermented functional foods based on probiotics and their biogenic metabolites, *Current Opinion in Biotechnology*, 16: 198-203.
31. Siro, I., Kapolna, E., Kapolna, B., Lugasi, A. 2008. Functional food. Product development, marketing and consumer acceptance—A review, *Appetite*, 51: 456-467.
32. Mustafa, G., Rehamn, M., K., T. 2005. Modification of ice-cream characteristics by addition of peach and non-nutritive sweetener, *Pakistan Journal of Food Science*, 15: 41-44.
33. Hwang, J.-Y., Shyu, Y.-S., Hsu, C.-K. 2009. Grape wine lees improves the rheological and adds antioxidant properties to ice cream, *LWT-Food Science and Technology*, 42: 312-318.
34. Hosseini Ghaboos, S. H., Seyedain Ardabili, S. M., Kashaninejad, M., Asadi, G., Aalami, M. 2016. Changes in the physico-chemical and engineering parameters of pumpkin (*C. moschata*) with infrared drying method, *Journal of Innovation in Food Science and Technology*, 8: 93-102.
35. Rakcejeva, T., Galoburda, R., Cude, L., Strautniece, E. 2011. Use of dried pumpkins in wheat bread production, *Procedia Food Science*, 1: 441-447.

Živković, J. Č. 2016. Phenolic compounds and carotenoids in pumpkin fruit and related traditional products, *Hemijska industrija*, 49-49.

Archive of SID